

Can Bou / La Casa de Pedra/Torre Bou

El Papiol

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer de l'Abat Escarré, 18-20
Alçada: 124

Coordenades:

Latitud: 41.43851
Longitud: 2.01072
UTM Est (X): 417353
UTM Nord (Y): 4587910

Classificació

Número de fitxa: 08158 - 3
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modernisme Contemporani
Segle: XX
Any: 1914
Autoria de l'element: Salvador Valeri i Puperull
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL 3648-I Catàleg de Patrimoni Arquitectònic del Papiol.
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 7481804DF1878A
Autoria de la fitxa: Juana Maria Huélamo Gabaldón
Data de registre de la fitxa: dt., 04/12/2018 - 01:00

Descripció

Edifici de pedra, de planta gairebé triangular i tres pisos d'alçada; té un cos central cobert a quatre aigües, en el pis superior del qual es troba l'encaix motllurat en reserva d'un antic escut o ornament avui desaparegut, del qual ha perviscut la petjada. A banda i banda d'aquest cos central hi ha dos cossos laterals que s'avancen a les façanes de tramuntana i migdia.

Al primer pis es comuniquen tots tres cossos per una balconada, també de pedra. Els acabats es desenvolupen en formes ondulades que recorden la manera gaudiniana. A la part posterior de la casa hi ha un jardí, tancat per una porta també modernista amb reixes de ferro on hi consta el nom de l'edifici, i que resulten d'un interessant treball de forja, en gran part fet per un ferrer del poble.

Observacions:

Es tracta d'un dels edificis més singulars del municipi, que s'albira a la vessant sud del poble i que s'enlaira dominant la vall del Llobregat, mentre que l'accés principal de l'habitatge s'obre al carrer de l'Abat Escarré, evitant així el gran desnivell del solar en el qual es va construir l'edifici. Primitivisme de materials, formes orgàniques i ondulació en buits i altres elements ornamentals dominen la composició de l'edifici, que tracta de conjugar-se amb la geologia de la població, i que es troba en línia amb l'edifici del castell que es troba, dominant, per sobre d'aquesta casa.

Història

Construcció feta amb pedra extreta de les Escletxes, abans de que hi hagués una pedrera (1952-60) instal·lada per la indústria cimentera (Faura, 1996: 140).

El 1918, els hereus de Miquel Bou presenten una instància a l'ajuntament, on es declaren propietaris de les finques denominades csa Però, casa Figueres i Casa Bial, situades al carrer del Ferrocarris, i demanen permís per cercar-les i que els sigui donada la parcel·la sobrant d'unió pública del carreró sense sortida que duu a dues d'aqueste finques. A canvi cedeixen a l'ajuntament terreny de la façana per donar al carrer una amplada constant de 6 metres. L'ajuntament accepta les obres a canvi del pagament de ls tarifes establertes (Ahicart et al., 2019).

El projectista de l'edifici va ser el Salvador Valeri i Pupurull (Barcelona, 1873-1954), arquitecte que forma part de la segona generació d'arquitectes del modernisme català, amb obres rellevants com la Casa Comalat (Barcelona).

Valeri i Pupurull és considerat l'autor més característic del terme municipal del Papiol, amb una important petjada al Baix Llobregat: Can Trian, Casa Gensana i Fàbrica Prats (Sant Vicenç dels Horts), el Casino de Sant Andreu de la Barca, cellers a Sant Esteve Sesrovires, etc.

L'arquitecte Salvador Valeri Pupurull (Barcelona, 1873-1954) era fill de Joan Valeri i Anglà, mestre d'obres originari d'Oristà, a Osona. Es titula a l'escola d'arquitectura de Barcelona el 1899. Es de la segona generació d'arquitectes modernistes. Les seves obres es caracteritzen per l'ús de frontons ondulats, ornaments de derivació floral i modelat de materials en formes de composició lliure, així com per una gran exuberància.

A principis de la dècada de 1920, el ferrer del Papiol va forjar les baranes, a excepció de la porta que es va encarregar a un ferrer de fora (Faura, 1996: 180).

La casa de Pedra era una de les parades del trajecte de la processó que es feia pel Corpus (Faura: 1996, 266).

Bibliografia

Ahicart Amigó et al. (2019) Exposició: Motius de cases i gent. El Papiol: Espai de Recerca pel Patrimoni del Papiol. Biblioteca Municipal del Papiol Valentí Almirall.

Faura Arís, A. (1996) L'Abans del Papiol. Recull gràfic 1890-1960. Ed.: Efadós. Col·lecció: Baix Llobregat. El Papiol.

